

frosters förstörande inverkan, det torde vara för hvar och en mera än väl bekant; och det är med anledning af ett sådant förhållande inom Gingrids, Rångedala, Varnums, Tärby och Färnerslunda socknar inom Åhs härad af Elfsborgs län, der, enligt till Kongl. Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader inlemnadt kostnadsförslag, finnas icke mindre än 1,365 tunnland vattendränkta men i öfrigt goda mader, utan ock enligt nämnda kostnadsförslag omkring 400 tunnland af god beskaffenhet bestående sjöbotten som kan till odlingsbart skick torrläggas, som jag vördsamt vågar anhålla,

att Riksdagen, för sänkning, i enlighet med förut åberopade kostnadsförslag, af Rångedalsjön, Tahnsjön, Välasjön, Torsjön och Färnerslundasjön, på vanliga ränte- och amorteringsvilkor, beviljar ett låneunderstöd af fyrotiofem tusen riksdaler Riksmünt (utgörande halfva summan af den beräknade kostnaden) att lyftas om icke hela åtminstone halfva beloppet innevarande år och återstående år 1873.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1872.

O. Thorell.

N:o 138.

Af Herr O. Nilsson från Cristianstads län: Om upphörande af kyrkoherdes sjelfskrifvenhet till ordförande i skolråd.

Behovvet af förändring i Kongl. förordningen rörande ordförandeskapet i skolråd är både känt och erkänt, och det har gifvit sig tillkänna genom motioner, som vid flera föregående riksdagar blifvit väckta i den syftningen, utan att Riksdagen å desamma lemnat den uppmärksamhet de förtjenat. Riksdagen har likväl icke helt och hållit förnekat, att förändring i den riktning jag med denna min motion åsyftar, kunde vara behöflig; men anfört som skäl för afslag, att i kommunerna saknades personer,

som voro kompetente till skötande af en sådan befattning. Detta skäl har numera, genom förbättrade folkskolor och till följd deraf stigande upplysning, bortfallit och förtjenar intet afseende. Under nästföregående lagtima Riksdag väckte jag motion i samma syfte under N:o 169, och får jag på grund af hvad jag här ofvan och i åberopade motion, till hvilken jag hänvisar, anført, vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta en sådan förändring i 23 § af Kongl. förordningen den 21 Mars 1862, att kyrkoherdes sjelfskrifvøhet till ordförande i skolråd måtte upphöra, och att kommunerna måtte lemnas rättighet, att till nämnda befattning välja den till hvilken kommunen har största förtroendet.

Stockholm den 26 Januari 1872.

O. Nilsson,
från Christianstads län.

N:o 139.

Af Herr **E. V. Almquist:** *Angående införande af bevillningstaxering i Norrbottens och Westerbottens läns lappmarker.*

Grunden hvarpå tillämpningen af 1862 års kommunalförfattningar samt valbarheten till riksdagsman och rättigheten att vid riksdagsmannaval deltaga hvilat, utgör den, en hvar, för egande — innehafvande — eller brukande fastighet, samt för uppskattad årlig inkomst, efter II artikeln bevillningsstadgan, påförda bevillning; hvarför, då inom Norr- och Westerbottens läns lappmarker hvarken bevillningstaxering eger rum eller bevillningsavgifter erläggas, vare sig för fastighet eller för inkomst af kapital eller arbete, kommunalförfattningarna lika litet kunnat i stadgad ordning derstädes tillämpas som befolkningen kunnat komma i fullt åtnjutande af den rättighet grundlagarna tillförsäkra svenska folket, att, vid riksdagar, genom utsedda ombud deltaga i behandlingen och afgörandet af rikets allmänna angelägenheter.